

malt wana ajal wet wiinakš muudetud, siis wõin mina täna wiina weekš luua", Seda mõeldes wõttis Hans riuli päält suure wiina pudeli, tõi eemalt teise tühja pange sinna ja kallask wiina pudeli seest wälja pange. Selle pääle kallask ta esimesest pangest pudeli niisama palju jälle wet täisk ja pani pudeli wana koha pääle, nagu ei oleks midagi sündinud.

Nüüd läks ta teiste pulmaliiste hulka ja keegi ei olnud ta teust kõige pisemat märki saanud. Pea jõudis lõune aeg kätte ja road kanti lauale. Mis homiku lubatud, taheti nüüd täita. Igale mehele pandi klaasid ette ja pulma talitaja tõi riuli päält suure pudeli ja täitis klaasid täisk. „Meie auustatud wallawanam elagu!“ hüüdis wallawanema abimees, keda pulma oli kutsutud, tõusis püsti ja tõstis klaasi. Kõik tõusiwad püsti, lõiwad klaasid koku ja lõnksasiwad siis korraga suhu. Aga oh ja pala silk! Wiin nähti enamiste igamehe suus weekš ümber muutnud olewat, sest suurem hulk lastasiwad seda loginal suust jälle wälja, sülitasiwad ja kirusiwad täie suuga. „Elagu

wallawanem!“ hüüdis Hans naerdes nüüd taga järel. „Kärwagu ta! hüüdsiwad mehed, „tema, kes meie auustust nende jalgadega tallanud on!

„Meil ei näita sugugi Kaana pulmad olewat“, hüüdis Hans kelmlikult naeratades, „aga ma tahan katsuda, kas ma neidseks muuta ei wõi. Et wiin weekš ennast muutnud siis pean ma wet wiinakš muuta katsuma!“ Seda üteldes wõttis Hans nurgast pange, kuhu ta wiina sisse oli kallanud, läks sellega suure tõrre juurde, tegi, nagu laseks ta wet pange sisse tõstis siis sorinal pange jälle wälja ja wiisk laua pääle. „Etš kae!“ hüüdis Hans nüüd wõib proowi teha, kas mu kunst midagi wäärt on wõi mitte!“ Mitmed pistiswad uudise himmuga klasid pange, paniswad siis suu äärde ja lastasiwad tilga keele pääle. Ime lugu! See oli tõeste wiin, selge wiin, nagu ta olla wõis. Kõik ruttasiwad nüüd pange äärde wiina maitsema. Mitmed mehed waatasiwad ometi pool uskmata Hansu otsa; naeste imestamine oli selle wastu Hansu tarkuse üle wäga suur.